HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' נהנה לחברו הוא [מעל]. הנותן מעל שהוציאה לחולין: **גמ' מ"ש.** דכי נטלה הוא דלא מעל ומ"ש כי נתנה לחברו דמעל: **בגזבר המסורות לו.** ב) אותו אבן או אותו קורה עשקינן דכי נטלו הוא עדיין ברשותו הס וברשות הקדש ניתנו כמתחלה אבל כי נתנה לחברו הרי שינהו מרשות הקדש לחול ומעל: **יין דשיעה.** ג) שפיתתה ותמכה מי ממי שבנאה בבנין מעל שהרי שינה אותה: **שהניחה על פי ארובה.** כשהיא שלימה שלא ד) בנאה כלום אלא הנחה בעלמא הוא דעבד בה הלכך לא מעל עד שידור תחתיה בשוה פרוטה ה) (ל"ל) כגון שסתם פי ארובה והיה פירות תחת הארובה ועכשיו נהנה ממנו ו) הכי ז) אין הגשמים יורדים עליהם דכיון שהגין עליהן בשוה פרוטה מעל: **וכיון דכוי לה מיסם מעל.** ח) הכי מ) קתני ט) (לעיל) כיון דבנה מעל דאע"פ שמחוברת היא בבנין חשיב לה כתלוש ואית בה מעילה: **לימא.** מדהכא מעל דאע"ג דחיברו כתלוש (כ) דמי והיינו מסייע ליה לרב דאמר המשתחוה לבית אסרו אע"ג דמחובר לקרקע הוא לענין עבודת כוכבים כתלוש דמי דאי אמרת כמחובר דמי אי אמרת דמי לגמרי (ע"ז דף מה.) אלהיהם כל הבריס ם) ולא הבריס אלהיהם ואי אמרת כמחובר דמי לא נאסר דהוי דומיא דהר ואי כמחובר דמי נמי לענין מעילה לא אית בזה מעילה דהא אין מועלין במחובר לקרקע (ג) : **לעולם אימא** לך דהמשתחוה לבית לא אסרו כמחובר דמי וה"ל כיון דבני לה בסיד כמחובר דמי. ואי אמרת ג"כ אמאי מועלין בה משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה במעילה וקורה זו שבנאה בבנין הנאה הנראית לעינים היא ולהכי מועלין: **לימא.** מדאמרינן הכא דמעל אע"פ שבנאו כתלוש דמי מסייע ליה הדר בית של הקדש הוא דבית של הקדש מעל כתלוש דמי: **אמר ריש לקיש.** לעולם אימא לך בית כמחובר דמי ומהכא לא תסייע ואם אמרת ג"כ אמאי מעל התם בשהקדיש האבנים והסיעם כשהן בתלוש ואח"כ בנאן דיין דבשעת הקדש הוה תלוש הלכך אע"ג דשוב בנאו דמחובר הוא יש בו מעילה: וקא דייק **אבל בנאו ונכנסו הקדישו.** לאחר שהיה מחובר מאי לא מעל ג"כ אמאי ליהוי ותני הדר בית של מערה של הקדש לא מעל: **אמרי** ז) הא ולאי ה"ל הוה מלי למיתני ז) דולאי לא מעל (ד) אבל מש"ה נקט בית מ"ש מערה משום דפסיקא ליה לעולם לית בה מעילה להכי ע) ח) (פסיקא הכי (ט) בא ליה למיתניה): **בית של הבנים דעלמא לא פסיקא ליה.** מילתא דיש הפרש בין בנאו ובנסוף הקדישו בין הקדישו ובנסוף בנאו להכי לא תנייה ולעולם דוקא הקדישו ובנסוף בנאו יש בו מעילה דכתלוש דמי:

הדרן עלך הנהנה מן ההקדש

השליח שעשה. לא שינה ממה שאמר לו בעה"ב **שליחותו.** אלא שינה מדעתו הקדש אל תן בשר לאורחים ויש בו מועל אחר מועל: רבי אומר דבר שאין לו בו מעילה: שאינו נפסל אפילו פגמו דהיינו כל דבר שאין לו פדיון כי הני דאמרן דדמוותיהון יש בו מועל אחר מועל: קסבר בעניינא דבהמה כתיבה מעילה. ולא בשאר מילי דכתיב באיל האשם גבי מעילה: ור' נחמיה. דמרבי נמי כלי שרת: אמר לך. מק"ו אירבו אם אחרים מביאין לקדושתן כלומר כיון דכלי שרת חמירי כ"כ דמביאין אחרים לקדושה דהכי אית לן דכל מילי מתקדש בכלי שרת: הוא עצמו כלי שרת לא כ"ש. כגון כוס של זהב אינו דין שיביא עצמו לקדושה לכך שיהא בו מועל אחר מועל: איכא בייניהו עצים דת"ר האומר הרי עלי עצים לא יפחות משני גזרין כו'. ט) במס' מנחות הא ברייתא בפרק הקומץ תנינא וטעונין מלח וטעונין תנופה לטעמא דרבי כשאר קרבן הואיל ומיקרו קרבן: ולדברי רבי אותו קרבן עצים טעונין עצים אחרים. להקטירן בהן כשאר קרבן: וצריכין קמיצה. שיקח מהן מעט מקומצו ויקטיר תחלה הואיל ומקיש להו למנחה למלח ולתנופה צריכין (הכי) נמי קמיצה [והכא] איכא בייניהו עצים לטעמא דרבי דאמר איקרו קרבן קדשי קדושת הגוף כמו בהמה ויש בהו מועל אחר מועל אם ישב אחד עליהן וחזזו וישב אחר עליהן יש בהן מועל אחר מועל; רב פפא אמר קדשי מזבח כו' איכא בייניהו. והתניא קדשי הקשר המזבח תמימה ונעשה בעל מום ובעל חשבון קודם לפדייה: רבי אומר יקברו. משום דקסבר דבעו העמדה והערכה ולא אפשר דמתו הלכך יקברו דכיון דלא הוו תוב בר פדייה הלכך יש בהן מועל אחר מועל הנהנה מהן לאחר שחיטה; וחכ"א יפדו. דלא בעי העמדה והערכה וכיון דקדושת דמים ניתנו אין בו מועל אחר מועל(ל); נתנה לחברו הוא מעל. שהוציאה לחולין: נתנה לבלן. כדי שיניחנו לרחוץ בבית המרחץ: אכילתו ואכילת חבירו כו'. כדפרשינן לעיל בגמ': בגזבר המסורות לו. לשמור אותו אבן או קורה עסקינן דכי נטלו עדיין הן ברשותו וברשות הקדש כמתחלה אבל כי נתנה לחברו הרי כבר שינהו מהקדש לחולין ומעל: כיון דשניה. ששיפה ותחבה מעל דהא שינה: א"ר פפא כגון שהניחה על פי ארובה. כשהיא שלמה שלא תחבה הלכך לא מעל עד שידור תחתיה בשוה פרוטה וכיצד נהנה בה כגון שסתם בה פי ארובה והיו פירות תחת הארובה ועכשיו מועיל עליהן כיון שהגין עליהן בשוה פרוטה מעל: וכיון דבני לה מיהם מעל: הכי קא פריך אכתי אפילו לא תחבה ועדיין היא שלימה אמאי קתני עד שידור תחתיה מכל מקום כיון דבני לה מיהם שחיברה בבנין בסיד ובאבנים הרי מעל שאין לך שינוי גדול מזה: לימא. (בהכי כי) [דמשו"ה] לא מעל אע"פ שחיברו כלומר בכתלוש דמי היינו מסייעא לרב דאמר המשתחוה לבית אסרו כלומר אע"פ שמחובר לקרקע בסיד ובאבנים דמי כתלוש לענין איסור עבודת כוכבים דאי אמרת כמחובר דמי א"כ לא אסרו דהא [כתיב] אלהיהם לעולם אמרינן כיון דבני לה בסיד כמחובר דמי. וא"ת א"כ אמאי לא מעל לאלתר עד שידור משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה גבי מעילה ולא נראית לעינים עד שידור תחתיה שמגינה עליו או על פירותיו: לימא מסייע ליה לרב. דאמר דאע"ג דבנאה דכתלוש דמיא ולא מעל עד שידור מהא [דתניא] הדר בבית הקדש כיון שנהנה מעבודה ואי ס"ד דבית כמחובר דמי אמאי מעל והא אמרינן בריש פירקין דאין מעילה נוהגת אלא בתלוש אלמא מדמעל דכתלוש דמי: אמר ריש לקיש. לעולם בית כמחובר דמי ומהכא לא מסייע לא מסייע דהתם בהקדישו האבנים והסיד כשהן בתלוש ואחר כך בנאו וכיון דבשעת הקדש הוה תלוש הלכך אע"ג דבנאו דמחובר הוא יש בו מעילה: וקא דייק. ולשמעין אבל בנאו ולבסוף הקדישו כשהוא מחובר מאי לא מעל א"כ מאי איריא (דהיינו ותני) [דתני בסיפא] הדר בבית של מערה של הקדש לא מעל דזה וראי נבנה ואח"כ הוקדש דמערה שבנקרת הצור מיירי דמחוברת היתה מעולם ליתני הדר בבית כו': אמרי הא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה. דמערה דפסיקא ליה דלעולם לא מעל ההוא חביבא ליה למיתנא: בית של אבנים דעלמא דלא פסיקא ליה. למילתיה דיש לפרש בין בנאו ולבסוף הקדישו ובין הקדישו ולבסוף בנאו לא תנייה אלא שייריה. ולעולם הקדישו ולבסוף בנאו כתלוש דמי ויש בו מעילה: **הדרן עלך הנהנה**

לא עשה שליחותו. אלא שינה ממה שאמר לו בעה"ב השליח מעל: תן בשר. של הקדש א"ל תן להם תחיכה תחיכה והוא אומר טלו שתים והם נטלו שלש כולן מעלו: בעה"ב מעל. לפי שעשה עיירו והשליח והם כולן

נתנה לחברו הוא מעל. פירוש גזבר לפי שיצא לחולין מכי נתנה לחברו שהוציאה מרשותו: **בנאה** בתוך ביתו הרי זה **לא מעל.** מפורש בגמ' כגון שלא שינה אותה אלא הניחה ע"פ ארובה דאי עשה בה שינוי קנאה הגזבר ויצאה לחולין: **נתנה לבלן אע"פ שלא רחץ מעל.** בפלק הזהב (ב"מ דף מח.) מייתי מינה סיוע לריש לקיש ט) דאמרינן משיכה מפורשת מה"ת ודייק מינה דוקא בלן דלא מיתסרא משיכה אבל שאר בעלי אומנויות לא מעל עד דמשיך ומ"מ לר' יוחנן דאמר דבר תורה מעות קונות לא מותיב מינה דמלי לאוקומא בבלן עובד כוכבים דהתם ודאי בשאר אומנויות לא מעל עד דמשיך דכיון דבישראל מעות קונות בעובד כוכבים קונה במשיכה כדאמ' בבכורות (דף יג.) דעמיתך לישראל בחלא ולעובד כוכבים בחלא ואפ"ה הוי שייעתא לריש לקיש דלבאורה לא משמע בבלן עובד כוכבים דומיא דלעיל דקתני נתנה לחברו דהתם בישראל מיירי מדקתני חברו: **שהוא אומר** לו הרי המרחץ **פתוח הבנם רחוץ.** כלומר הבלן יאמר אין הדבר מעכב די שהרי הכל מוכן ואם כן קנה המעות:

אכילתו ואכילת חברו. פירוש אוכל בחלי פרוטה והאכיל לחברו בחלי פרוטה הנייתו והניית חברו כגון שסך עלמו בשמן של הקדש בחלי פרוטה וסך חברו בחלי פרוטה מצטרפין זה עם זה ואפילו לזמן מרובה יז):

מאי שנא הוא ומאי שנא חברו. דכי נטל לא מעל יח) כו' נתנה לחברו מעל יט) בגזבר המסורות לו יט) כולה כדפי' במתני': **למה לי עד שידור.** כיון דבנה מעל קס"ד השתא דבנאה מיירי יג) שסתמה ומיקנה הרי לך שעשה בה שינוי וקנאה ומשני אמר רב כשהניחה על פי ארובה פירוש כשהיתה מתוקנת מקודם לכן ולא עשה בה שום שינוי רק הניחה על פי ארובה יח) ומטיחה בטיט עד שנתחברה יפה יט) וכיון דבני ליה מיהא מעל בגיתותא יט) כלומר לאחר שבנאה מועל בה אם דר תחתיה שוה פרוטה אע"ג דאין מעילה במחובר לקרקע היינו תלוש ובנסוף מיבעי וקסבר הוי תלוש: **לימא מסייע לרב דאמר המשתחוה לבית אסרו.** יז) דקא סבר תלוש ובנסוף מיבעי הוי תלוש יח) ר"ל דאע"ג דבנאה כתלוש מעל בנסוף מיבעי הנאה הנראה לעינים אסרה תורה כלומר לעולם תלוש ובנסוף מיבעי הוי מחובר ומאי הכא משום דהוה ליה הנאה הנראה לעינים שהארובה נכרת היא מבחוץ: יח) **הדר בבית של הקדש** כיון שנהנה ממעל. אלמא תלוש ובנסוף מיבעי הוי תלוש יט) וה"ה דהוה מלי לנגויי דבלן אומנות לא מעל עד דמשיך ומ"מ לר' יוחנן דאמר דבר תורה מעות קונות לא מותיב מינה דמלי לאוקומא בבלן עובד כוכבים דהתם ודאי בשאר אומנות לא מעל עד דמשיך דכיון דבישראל מעות קונות בעובד כוכבים קונה במשיכה כדאמ' בבכורות (דף יג.) דעמיתך לישראל בחלא ולעובד כוכבים בחלא ואפ"ה הוי שייעתא לריש לקיש דלבאורה לא משמע בבלן עובד כוכבים דומיא דלעיל דקתני נתנה לחברו דהתם בישראל מיירי מדקתני חברו: **שהוא אומר** לו הרי המרחץ **פתוח הבנם רחוץ.** כלומר הבלן יאמר אין הדבר מעכב די שהרי הכל הוא ועליה דהאיך לשלומי להקדש, כדכתיב (ויקרא ה) ואשר חטא מן הקדש ישלם (חגיגה יז.). **בנאה.** גזבר (ב"מ שם). **נתנה.** לפרוטה של הקדש בשוגג, **לבלן.** בשכר שיתקנו בית המרחץ, מועל. ואע"פ שעדיין לא רחץ (שם מח.). **אכילתו ואכילת חברו כו'.** ראה רש"י לעיל יח ב. **בגזבר המסורות לו.** שאבני קודש מסורין לו, עסקינן. דבגלא הכי נמי ברשותיה הוה מנחת, הלכך לא מעל בהנאתם (ב"מ צט:). **שהניחה על פי ארובה.** לפקוק האורובה וכל שעה שיצא טיטלה ולא שייט מידי (חגיגה יא.). **ולא קבעה בבנין** דלא הוי שינוי, הלכך לא מעל עד שידור תחתיה (ב"ק ב:). **המשתחוה לבית.** שלו, אבל של חבירו אינו יכול לאסור (חולין מז.).

הדרן עלך הנהנה

השליח שעשה שליחותו. בעל הבית שהיו בידיו מעות הקדש ונתמלכו במעותיו ונתנן בשוגג לשלוח ואמר לו קח לי מהם חלוק או עלים, אם עשה שליחותו בעל הבית מעל (חגיגה יב.) ומביא קרבן מעילה (קדושין מב:). **לא עשה שליחותו.** שהיו אלו מעות הקדש וטעה בסבור שהן של מולין ומסרן לשלוח ניקח בהן חלוק וקנה בהן עלים, השליח מעל. ולא השלומו, שנדחה זה אינו שלומו (שם). **ונתן להם כבר כו' השליח מעל.** דלא עשה שליחותו, דאין ככר בכלל כשר (נדרים נד.). **תן להם תחיכה תחיכה.** מבשר שיש לי בכלי, **והוא אומר טלו שתים שתים.** כל אחד מהם, **והם נטלו שלש.** ולבסוף נמצא בשר של הקדש, **כולם מעלו.** בעל הבית מעל שהאחת היתה מדעתו, והשלש מעל בשביב והאורחים בשלישית (כתובות צח:).

מוסף רש"י

נתנה לחברו הוא מעל. נתנה לחברו קנייה חברו. דגזבר יש לו רשות ליתן, וזה שהוציאו לחולין מעל (ב"ק כ:) דכיון שנתנה לו הוציאן מיד הקדש לחולין (חגיגה יב.) שקנאה חברו במתנתו, והוא יצלם להקדש (ב"מ צט:). **וחברו לא מעל.** בכל שינשה הוא בה, דהא דידיה הוא ועליה דהאיך לשלומי להקדש, כדכתיב (ויקרא ה) ואשר חטא מן הקדש ישלם (חגיגה יב.). **בנאה.** גזבר (ב"מ שם). **נתנה.** לפרוטה של הקדש בשוגג, **לבלן.** בשכר שיתקנו בית המרחץ, מועל. ואע"פ שעדיין לא רחץ (שם מח.). **אכילתו ואכילת חברו כו'.** ראה רש"י לעיל יח ב. **בגזבר המסורות לו.** שאבני קודש מסורין לו, עסקינן. דבגלא הכי נמי ברשותיה הוה מנחת, הלכך לא מעל בהנאתם (ב"מ צט:). **שהניחה על פי ארובה.** לפקוק האורובה וכל שעה שיצא טיטלה ולא שייט מידי (חגיגה יא.). **ולא קבעה בבנין** דלא הוי שינוי, הלכך לא מעל עד שידור תחתיה (ב"ק ב:). **המשתחוה לבית.** שלו, אבל של חבירו אינו יכול לאסור (חולין מז.).

הדרן עלך הנהנה

השליח שעשה שליחותו. בעל הבית שהיו בידיו מעות הקדש ונתמלכו במעותיו ונתנן בשוגג לשלוח ואמר לו קח לי מהם חלוק או עלים, אם עשה שליחותו בעל הבית מעל (חגיגה יב.) ומביא קרבן מעילה (קדושין מב:). **לא עשה שליחותו.** שהיו אלו מעות הקדש וטעה בסבור שהן של מולין ומסרן לשלוח ניקח בהן חלוק וקנה בהן עלים, השליח מעל. ולא השלומו, שנדחה זה אינו שלומו (שם). **ונתן להם כבר כו' השליח מעל.** דלא עשה שליחותו, דאין ככר בכלל כשר (נדרים נד.). **תן להם תחיכה תחיכה.** מבשר שיש לי בכלי, **והוא אומר טלו שתים שתים.** כל אחד מהם, **והם נטלו שלש.** ולבסוף נמצא בשר של הקדש, **כולם מעלו.** בעל הבית מעל שהאחת היתה מדעתו, והשלש מעל בשביב והאורחים בשלישית.

כג א מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה ט:
כד ב מיי' פ"ח מ"ה הלכה ג:
ג [מיי' שם הל' ד ופ"ו הל' ח]:
כה ד מיי' פ"ו מ"ה:
כו ה מיי' שם הלכה ח:
כז ו מיי' פ"ח מהלכות עבודת כוכבים הלכה ד
טוש"ע י"ד סימן קמה סעיף ג:
כח ז מיי' פ"ה מהלכות מעילה הלכה ה:
א ח מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה ח:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וכיון וכו' דהכי קתני: (ב) ד"ה נ"מע מ וכו' דמי הס"ד ואח"כ מ"ה מסייע ליה וכו': (ג) **בא"ד** לקרקע **ומשני** לעולם: (ד) ד"ה אמרי וכו' דוהא לא מעל דהיכא דבנאו ולבסוף הקדישו אבל מש"ה נקט וכו': (ה) **בא"ד** לכי פסיקא הכי ליה כל"ל ואיתא בא נמקמ: (ו) מתני' טלו שתים שתים והם נטלו שלש שלש טולם:

רבינו גרשום

שוה חצי פרוטה: ופגם בכחצי פרוטה. שקרע בו ופגמו כשיעור חצי פרוטה: או שנהנה בשוה פרוטה בדבר אחד בדבר שיש בו פגם ולא פגם ופגם בשוה פרוטה בדבר אחר. כגון שפך משקה קדש ולא נהנה הרי זה לא מעל: עד שיהנה בשוה פרוטה ריפגום שוה פרוטה בדבר אחר. האי תנא סבר דומיא דתרומה: ואין מועל אחר מועל במוקדשין אלא בבהמה וכלי שרת בלבד דהני לאו לדמים לפדייה קיימי ולאו בר אפגומי נינהו שאפילו רכב אחד ע"ג בהמה והכחישה או תלש צמרה עדיין ראויה היא לקרבן ויש בה מועל אחר מועל וכן שתה אחד בכוס של זהב אפילו אם פגמו ופיחתו כיון דקדשת הגוף הוא ולא לפדייה קאי ראוי הוא עדיין לשירות ויש בו מועל אחר מועל: רבי אומר דבר שאין לו פגם. דהיינו כל דבר שאין לו פדיון כי הני דאמרן דדמוותיהון יש בו מועל אחר מועל: קסבר בעניינא דבהמה כתיבה מעילה. ולא בשאר מילי דכתיב באיל

ג) נראה דל"ל הוא משום דמסמא ממנות (דף קו ע"ב) ומס דפקיק הקומץ תניא בברייתא דטעונין מלח וטעונין הגשה וכו'. ד) ע"ש שיך לעמוד הקודש.

שיטה מקובצת

ג) דשניה. ל"א דבנה: ב) לו לשמור אותו: ג) דשינה שסיתתה ותחבה: ד) שלא חתכה ולא בנאה: ה) ממנו בהכי שאין הגשמים יורדים עליהם וכיון שהגין: ו) אמרי הא פסיקא דהא ודאי תיבת כו' ל"ש: ז) למיתני בנאו ולבסוף הקדישו דודאי: ח) להכי חביבא ליה למתני': ט) מרובה בדרשינן צירף המעילה לזמן מרובה: י) מעל וכי נתנה תיבת וכו' נמקמ: יא) מעל הלא הוא כיון דאגבהיה קנה ומשני בגזבר: יב) לו עסקינן דמעיקרא ברשותיה מונחת ואותו אבן הוא ברשות הקדש עד שיתננה לחברו ופי' דרישא דקטלא מדנהנה וקרדום לא מחייבא מעילה רק בהנאה כדאמר במתני' דמיירי בגזברית ונתנה (קטלא וטבעת) [טבעת בידה וקטלא] בצוארה ומיירי בגזברית דאל"כ משעת הגבהה ונטילה קנייה ובלא הנאה הוי מחייבי כדאמר הכא והא דלא פריך תלמודא גבי רישא י"ל דנטר עד לבסוף א"נ י"ל דבריש אכתי לא שמענן דשייכי מעילה דשינוי רשות בלא הנאה אבל בסיפא דמחייב בנתינה משום הוצאה ושינוי רשות בלא הנאה לכך פריך שפיר מה לי הוא ומה לי חבירו. כ"ג למהר"פ ותיבות כולה כדפי' (לעיל) נמקמ: יג) מיירי שסיתתה ותקנה: יד) ומרחה בטיט תיבת ומטיחה נמקמ: טו) יפה הס"ד ומה"ד וכיון דבני לה מיהא ואות ' נמקמ: טו) בניחותא ומילתא באפיה נפשיה כלומר: יז) אסרו אלמא כתלוש חשבינן ליה לענין עבודת כוכבים דאי לאו הכי הא כתיב אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם ודחי ומתיבת דקא עד תיבת ודחי ליה כו' נמקמ: יח) שלא חתכה ולא בנאה: ט) ממנו בהכי שאין הגשמים יורדים עליהם וכיון שהגין: ו) אמרי הא פסיקא דהא ודאי תיבת כו' ל"ש: ז) למיתני בנאו ולבסוף הקדישו דודאי: ח) להכי חביבא ליה למתני': ט) מרובה בדרשינן צירף המעילה לזמן מרובה: י) מעל וכי נתנה תיבת וכו' נמקמ: יא) מעל הלא הוא כיון דאגבהיה קנה ומשני בגזבר: יב) לו עסקינן דמעיקרא ברשותיה מונחת ואותו אבן הוא ברשות הקדש עד שיתננה לחברו ופי' דרישא דקטלא מדנהנה וקרדום לא מחייבא מעילה רק בהנאה כדאמר במתני' דמיירי בגזברית ונתנה (קטלא וטבעת) [טבעת בידה וקטלא] בצוארה ומיירי בגזברית דאל"כ משעת הגבהה ונטילה קנייה ובלא הנאה הוי מחייבי כדאמר הכא והא דלא פריך תלמודא גבי רישא י"ל דנטר עד לבסוף א"נ י"ל דבריש אכתי לא שמענן דשייכי מעילה דשינוי רשות בלא הנאה לכך פריך שפיר מה לי הוא ומה לי חבירו. כ"ג למהר"פ ותיבות כולה כדפי' (לעיל) נמקמ: יג) מיירי שסיתתה ותקנה: יד) ומרחה בטיט תיבת ומטיחה נמקמ: טו) יפה הס"ד ומה"ד וכיון דבני לה מיהא ואות ' נמקמ: טו) בניחותא ומילתא באפיה נפשיה כלומר: יז) אסרו אלמא כתלוש חשבינן ליה לענין עבודת כוכבים דאי לאו הכי הא כתיב אלהיהם